

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Ionathas Princeps Iudæor. Pontif.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

bellum gerebat. Ac primum, ¹ per Bacchidem quendam ⁹
² & Alchimum Judæum, ductus exercitus: ³ post Nicanor
 bello præpositus, in prælio occubuit. Tum Bacchides & ¹⁰
 Alchimus, resumtis viribus, auctisque copiis, adversum
 Judam conflagunt. In ea pugna, ⁴ victores Syri, cruento
 admodum victoria sunt usi.

XXXV. Hebræi, in locum Judæ, ⁵ Jonathan, fratrem ¹
 ejus, deligunt. Interea Alchimus, ⁶ cum fœde Hierosoly-
 mam

¹ Per Bacchidem.] Ioseph. xii. 18.
 I Macchab. ix.

² Et Alchimum Judæum.] Scribo
 Alchimum. Nam Græce Α'λκίμω, &
 in historia Ebraica אֶלְחִימֹו. Alio no-
 mine Jacimus dicebatur, teste Iosepho.
 Utrumque nomen extat in sacris. Nam
 Alcimus est Eliacim, & Jacimus, Ioa-
 cim, qui Ebræis Iehojacim sive Iojacim.
 Alcimus iste, ut est in historia Ebraica,
 tempore Antiochi, mutata lege, car-
 nes suillas comederat. Sunt qui scri-
 bunt ipsum ex familia Aharonis fuisse,
 sunt rursus qui negent. Ut ut sit, con-
 stitutus fuit sacerdos à Demetrio. I Ma-
 chab. vii. 7. Videatur Ioseph. l. xii.
 c. 15. cui dissidium cum priore Macha-
 bæorum, in eo quod scribit post exces-
 sum Alcimi populum, communibus
 suffragiis, pontificatum Iudæ tradidisse,
 qui eum per triennium administravit.
 Nam Alcimus diu post Iudam vixit.
 Successit enim Lysimacho. an Mene-
 lao? quem Menelaum rex suasu Lysia
 missum in Beroeam occidi curaverat.
 Quare offensus Onias Menelai filius in
 Ægyptum concessit, ibique impetrato
 à Ptolemæo rege loco, in præfectura
 Heliopolitana, templum simile Ieroso-
 lymitano extruxit. *Drusus.* Eorum qui
 Lysimachum, postremum in superiore
 serie Pontificem prætermittunt, alii scri-
 bunt Antiochum Eupatorem, Epipha-
 nem alii, alii Demetrium Sotorem, Ia-
 cimum, id est, Joachim (ut Ruffino
 interdum etiam nominatur in Iosephi
 versione) item dictum post Menelaum
 substituisse. Iosephus τὸν δὲ ξερῶ-

σὺβλω, inquit, Α'λκίμω δέδωκεν, ὅτι
 ὄντι τῶ δὲ ξερῶν Ἰουδαίῳ. Minime ne-
 gat Iosephus Alcimum fuisse ex genere
 Sacerdotali, sed ex Pontificali, id est,
 ex nepotibus illis, qui jure à majoribus
 recepto, & satis constanter per pluri-
 mos annos observato aut in Pontificis
 dignitatem, sanguinis proximitate, suc-
 cedere deberent, aut vicinius succe-
 dendi jus obtendere possent. Quin &
 ipse alibi hunc Iacini nomine memo-
 ratum, ex Aharonico genere, expressum
 ait, ὅτι ὄντι τῶ οἰκίας ταύτης. *Selde-
 nus.* Vide eundem I. de Success. in Pon-
 tific. ix.

³ Post Nicanor bello præpositus, in præ-
 lio occubuit.] Historia habetur apud Io-
 sephum lib. xii. cap. 17. Gorionidem
 lib. iv. cap. 24. Vide quoque I Machab.
 vii. 16. & I Machab. xiv.

⁴ Victores Syri.] Hæc gesta sunt anno
 Græcorum cclii. & in hac pugna Iu-
 das occubuit, I Machab. ix. Iosephus
 xii. 18. *Idem.*

⁵ Jonathan fratrem ejus deligunt.] Non
 statim à cæde Iudæ, sed aliquammulto
 tempore post, cum se tota fere regio
 Bacchidi tradidisset. I Mach. ix. 24. 25.
 Vide & Ioseph. xii. Delectus fuit in
 Principatum, non Pontificatum, quod
 postea demum factum est, ut paulo post
 diceretur.

⁶ Cum fœde Hierosolyam vastasset.]
 Destruere muros domus sanctæ interioris
 jussit. I Mach. ix. 54. De hoc muro
 Tacitus, emendante Grotio: *Illic im-
 mensa opulentia templum, & primis ma-
 nimentis urbi adjuge, intimis clausum.*
 Voluit

² mam vastasset, ¹ Moritur. Bacchides socio destitutus, ad
³ regem redit. Dein, post biennium rursus, Bacchides bel-
⁴ lum Judæis intulit: ² victus pacem petit. Quæ propositis
 conditionibus data, si ³ profugas captivosque, ⁴ & omnia bello ra-
⁵ pta, redderet. ⁵ Dum hæc intra Judæam geruntur, adolef-
 cens quidam Rhodi educatus, nomine ⁶ Alexander, ⁷ Antio-
 chi se esse filium dictitans, (⁸quod falsum erat) adjutus opi-
 bus

Voluit ergo Alcimus omne discrimen
 in templo inter Iudæos & Græcos tol-
 lere, in Græcorum, quibus turpiter ser-
 viebat, gratiam. *Grotius.*

¹ *Moritur.*] Anno Græcorum CLIII.
 qui fuit annus secundus Ionathæ. Er-
 rat igitur Iosephus, dum Alcimo mori-
 entem successisse dicit Iudam Macha-
 bæum. Nam is anno præcedenti CLII.
 occubuerat. Ergo nonnisi biennio Pon-
 tificatum scelestus Alcimus tenuit. *Horn.*

² *Victus pacem petit.*] Gorionides ad-
 dit Bacchidem à Ionatha captum, juras-
 se omnia se, quæ ceperat in Judæa, red-
 diturum. Sed hoc falsum. Nam Iona-
 thas prior pacem petiit, & parum æquis
 conditionibus acceptavit. I Mach. IX.
 Ioseph. XI. 2. 2.

³ *Profugas captivosque.*] Captivi
 utrimque redditi fuerunt. De transfugis
 reddendis nulla mentio nec apud Iose-
 phum, nec in libris Machabæorum.
Drus.

⁴ *Et omnia bello capta.*] Falsum &
 hoc. Nam nec Ierosolymam, nec alias
 Judææ urbes petere ausus est. Hinc Io-
 nathas sedem suam in oppido Machmas
 posuit. *Ioseph.*

⁵ *Dum hæc intra Judæam geruntur.*] Anno Seleucidarum CLX. I Machabæo-
 rum cap. X. Iosephus lib. XII. cap. 3.

⁶ *Alexander.*] Alexander Balas, si-
 ve Bales. Iosepho dicitur Balles: aliis
 ὁ Βαλαῖ, id est, filius Balæ, quibusdam
 Veles. De hoc Appianus in Syriacis:
*Adversus Demetrium exortus est quidam
 Alexander, falso in Seleucidarum gentem
 sese inserens: quem Ptolemæus Ægypti rex
 forebat odio Demetrii, atque ita conve-
 nientibus Ægyptiis, Alexander Demetrium*

regno expulit. Qui postquam in exilio de-
 functus est, filius paterno nomine Deme-
 trius regnum recepit, & quia vicit alienum
 à sua familia, Nicatorem Syriæ cognominave-
 runt, ut secundum post Seleucum, à quo de-
 scenderunt reges Syriæ. Et Justinus lib. 35.
*Antiochenfes adjuvantibus Ptolemæo rege
 Ægypti, & Attalo rege Asia, & Ariar-
 rathe Cappadociæ, bello à Demetrio læssi-
 ti, subornant propalam quendam, fortis ex-
 tremæ juvenem, qui Syriæ regnum, velut
 paternum, armis repeteret, & ne quid con-
 tumeliæ deesset, nomen ei Alexandro indi-
 tur, genitusque ab Antiocho rege dicitur.
 Tantum odium Demetrii apud omnes erat,
 ut æmulo ejus non vires regiæ tantum, ve-
 rum etiam generis nobilitas, consensu om-
 nium, tribueretur. Vide & Livii Epit. 111.
 Lipsium Monit. & Exemp. Polit. II.
 Alexander hic Βαλαῖς, vel ὁ Βαλαῖς,
 Latinis Propala vel Prompalus dictus
 videtur. I. Capellus. Vide Iustinum 35.
 & ibi Commentatores.*

⁷ *Antiochi.*] Epiphanis. I Mach. 10.
 Ioseph. 13. 4. ex Bala Concubina. *Se-
 lian.* Eupatoris. *Iyra. Carth. Adrichom.*
 Quod falsum: quia Eupator anno ata-
 tis XII. occisus.

⁸ *Quod falsum erat.*] Sic habes Pseu-
 do-Drusum. Tacit. 5. Aunal. Pseudo-
 Neronem. Suet. Pseudo-Ariarathen. *Val.
 Max.* 9. 16. Pseudo-Johannem. *Pachy-
 mer.* 111. 12. 13. & alios. Iosephus ta-
 men, & historia Machabæorum, nihil
 dubitant quin Antiochi Epiphanis fi-
 lius fuerit, XII. 4. Et scæpe, qui veri
 successores sunt, ab æmulis, præsertim
 victi, crimine tali onerantur, ac cum
 tempore mendacium gliscit. *Horn.*